

Hoe komt een licentiaat Lichamelijke Opvoeding terecht aan de top van een werkgeversorganisatie? Zelf nooit ondernemer geweest, schreef Unizo-topman Karel Van Eetvelt voor het Davidsfonds een boekje waarin hij ten strijde trekt tegen de vele clichés over zelfstandigen, kmo's en vrije beroepen. Onze sociale zekerheid heeft ondernemers nodig die hun maatschappelijke verantwoordelijkheid dragen, klinkt het.

Lieve Wouters

'Vlamingen houden niet van succesvolle mensen'

BEZWETE fietskledij vliegt met een verontschuldiging over de rand van de sofa, terwijl Karel Van Eetvelt (42) me gebaart om plaats te nemen. Er is een vierentwintiguursstaking aan de gang bij het spoor en om de verwachte monsterfiles te vermijden is de Unizo-topman dan maar op de fiets vanuit Klein-Brabant naar de hoofdstad afgezakt. Als oudstudent aan het Leuvense 'sportkot' houdt Van Eetvelt zijn conditie op peil. „Ik kan niet stilzitten”, steekt hij van wal. „Dat is waarschijnlijk de reden waarom ik destijds sport koos als studierichting. Tot wanhoop van mijn ouders overigens, die me liever rechten of economie zagen studeren.”

In Leuven amuseerde hij zich „op allerlei manieren bijzonder goed”, maar eenmaal afgestudeerd zag hij een vlakke loopbaan als turnleraar niet zitten. Dan maar verder gaan in het voetbal? Van Eetvelt speelde in derde nationale en had de ambitie in een sportfederatie zoals de voetbalbond aan de slag te gaan, met de bedoeling daar één en ander te veranderen. „Ik heb nogal de neiging om leiding te nemen”, klinkt het. We hadden al zoiets in de smiezen.

– Maar toen kwam de legerdienst, daarna de politiek.

In 1991 werd ik kabinetsmedewerker van de toenmalige voorzitter van de Vlaamse regering, Gaston Geens. Het was slechts een zijprongetje, want na de eerste 'zwarte zondag', toen het Vlaams Blok een belangrijke overwinning boekte, zei ik de politiek alweer vaarwel. Via de Antwerpse politicus Paul Akkermans, een vriend van mijn vader die in de Mechelse CVP actief was, kwam ik terecht in de Bouwfederatie. „Manneke, ik em a nodig”, klonk het en ditmaal luisterde ik wel naar mijn vader. Zowerd ik dus adviseur bij de kmo-bouwfederatie Nabebo.

Paul Hauspie en Jo Lernout hebben fouten gemaakt, maar we hebben het kind met het badwater weggegooid

– In ijlt tempo werkte u zich op. Maar hoe kwam u bij Unizo terecht?

Bouwfederatie en Unizo huisden in hetzelfde pand. Toch stonden beide als concurrenten tegenover elkaar. We losten dat op door de federatie, in 2004 omgevormd tot Bouwunie, te integreren in Unizo. Een bouwondernemer die zich aansluit, wordt nu vanzelf lid van beide organisaties. Door die omstandigheden kende ik de Unie van Zelfstandige Ondernemers al van binnen uit, toen Kris Peeters in 2004 naar de Vlaamse Regering vertrok en ik me kandidaat stelde om hem op te volgen als gedelegeerd bestuurder.

– In uw boek 'Winst voor welvaart' trekt u van leer tegen de clichés waarmee zelfstandigen worden getypeerd. Is het zo erg gesteld?

De kleine en middelgrote ondernemer wordt vaak afgeschilderd als conservatief, racist, vervuiler en zakkenvuller die dan nog durft te klagen ook. Natuurlijk bestaan zo'n types wel, maar die houden het meestal niet lang vol. Ze verliezen het vertrouwen van hun klanten, lopen tegen de lamp, of krijgen de vakbond tegen hen in 't geweer. In het boek wil ik een juister beeld geven van het leven zoals het is in een gemiddeld bedrijf vandaag.

Ook wijs ik erop dat het beleid niet altijd rekening houdt met de concrete bedrijfsrealiteit. Maatregelen om werknemers flexibeler te maken, zijn soms contraproductief. Om misbruiken te voorkomen worden namelijk heel wat voorwaarden geformuleerd, waardoor een werkgever soms net geremd wordt in het uitvoeren van een regeling waarvan beide partijen beter worden. Een minder strikte regeling, gecompenseerd door goede opvolging, lijkt me een interessantere piste.

© Reporters

kerheid slechts in stand kunnen houden dankzij de kmo's. Twaalf procent van de fiscale inkomsten in België komt van zelfstandigen. Dat zijn mensen die hun eigen kapitaal investeren om mensen aan het werk te zetten en hen te betalen. Je moet daar lef voor hebben. Ondernemers verdienen daarom betere ontwikkelingskansen. Tegelijk moeten zelfstandigen openstaan voor veranderingen in de samenleving. Ik denk aan diversiteit op de werkvloer, maar ook de combinatie werk en gezin.

– Hoe kijkt u als Unizo-baas naar het sociaal overleg?

We vergeten al te vaak dat we onze sociale ze-

© Reporters

kerheid slechts in stand kunnen houden dankzij de kmo's. Twaalf procent van de fiscale inkomsten in België komt van zelfstandigen. Dat zijn mensen die hun eigen kapitaal investeren om mensen aan het werk te zetten en hen te betalen. Je moet daar lef voor hebben. Ondernemers verdienen daarom betere ontwikkelingskansen. Tegelijk moeten zelfstandigen openstaan voor veranderingen in de samenleving. Ik denk aan diversiteit op de werkvloer, maar ook de combinatie werk en gezin.

Werknemers presteren maar als ze zich goed voelen op hun werkplek. Welzijn is nog belangrijker dan welvaart. Niemand, dus

passen, net als iedereen. Dat betekent: voortdurend vernieuwen, problemen ombuigen tot uitdagingen.

– Onlangs ontstond veel ergernis over de toelonen van managers in bedrijven die tegelijk werknemers afdanken en herstructureren. Vindt u zo'n praktijken verdedigbaar?

Neen, er zijn grenzen. Anderzijds krijg ik de kriebels van de jaloezie tegenover mensen die goed hun boterham verdienen. Vlamingen kunnen moeilijk om met mensen die succes hebben. Ze vergeten dat het opstarten van de zaak veel bloed, zweet en tranen kost. Bill Gates zou in Vlaanderen nooit geslaagd zijn. Paul Hauspie en Jo Lernout hebben fouten gemaakt, maar we hebben het kind met het badwater weggegooid. Dezelfde technologie ontwikkelt zich nu in de Verenigde Staten.

Vandaag is vijftien procent van de actieve bevolking zelfstandig. Een mooi aantal, maar de statistieken vertellen er niet bij dat daar maar weinig startende ondernemingen bij zijn. In de toekomst zitten we dus met een probleem.

– Unizo heeft een christelijke achtergrond. Of is het 'had'?

Toen de naam in 1999 wijzigde van NCMV in Unizo, kregen we het verwijt dat we samen met de C de christelijke inspiratie wipten. Toch is er niet veel veranderd. We waren en zijn er nog steeds allereerst voor de ondernemers. De christelijke inspiratie komt naar voren in bepaalde activiteiten en in de waarden die we uitdragen. Voor mij persoonlijk is het geloof erg belangrijk, ook al ga ik niet vaak naar de kerk. Bezinnen doe ik op eenzame fietstochten. Maar dat er leven is over de dood heen, is voor mij een zekerheid en alvast één probleem minder in het leven. Ik hoop dit geloof ook aan mijn twee kinderen te kunnen doorgeven, omdat het gelukkig maakt en steun biedt. Maar dat blijkt niet vanzelfsprekend.

Karel Van Eetvelt, *Winst voor welvaart*. Over ondernemers zonder taboes, Davidsfonds, Leuven, 2008, 113 blz., 14,95 euro, ISBN 978 90 5826 521 0.